

GEMA

საქართველოს გარემოსდაცვითი
მართვალთა ასოციაცია



საინფორმაციო
ბიულეტენი

2026/#3

მწარმოებლის გაფართოებული
ვალდებულება (ნაწილი I)

ზეთებისა და საბურავების სპეციფიკური
ნარჩენები



საქართველოს გარემოსდაცვით მმართველთა ასოციაცია

სექტემბერი, 2026

შინაარსი



ნარჩენების მართვის კოდექსი-----4

ნარჩენი ზეთების მართვის ტექნიკური
რეგლამენტი-----7

ნარჩენი ზეთების მართვასთან
დაკავშირებით მწარმოებლის
გაფართოებული ვალდებულების
ელექტრონული რეესტრის წარმოების
წესი-----13

საბურავების ნარჩენების მართვის
შესახებ ტექნიკური რეგლამენტი--15

საბურავების ნარჩენების მართვასთან
დაკავშირებით მწარმოებლის
გაფართოებული ვალდებულების
ელექტრონული რეესტრის წარმოების
წესი-----19

სიახლეები საკანონმდებლო
ცვლილებების შესახებ-----21

შესავალი

მწარმოებლის გაფართოებული ვალდებულება (მგვ) ნარჩენების მართვის თანამედროვე სისტემის მნიშვნელოვანი ნაწილია, რომლის მიზანია პროდუქტების მწარმოებლებისა და იმპორტიორების პასუხისმგებლობის გაზრდა პროდუქტის გამოყენების დასრულების შემდეგ წარმოქმნილი ნარჩენების მართვაზე. საქართველოში მგვ-ის სისტემა მოიცავს, მათ შორის, საბურავებსა და ნარჩენ ზეთებს და მეწარმეებისთვის ქმნის როგორც კონკრეტულ ვალდებულებებს, ისე შესაბამისი ანგარიშგებისა და რეგისტრაციის მოთხოვნებს.

წინამდებარე ბიულეტენის მიზანია მეწარმეებისთვის მგვ-ის მოთხოვნების მარტივად და პრაქტიკულად განმარტება — ვის ეხება რეგულაცია, როდის წარმოიშობა ვალდებულება, რა არის საჭირო მგვ რეესტრში რეგისტრაციისთვის, როგორ ხდება ანგარიშგება და რა ვადების დაცვაა მნიშვნელოვანი.

მიმოხილვა მომზადებულია 2026 წლის 1 სექტემბრის მდგომარეობით არსებული საკანონმდებლო ბაზის შესაბამისად.

ნარჩენების მართვის კოდექსი

საქართველოს ნარჩენების მართვის კოდექსის მიხედვით ნარჩენების მათვამი შემოდის მწარმოებლის გაფართოებული ვალდებულების (მგვ) ცნება, რომლის შესაბამისად, კონკრეტული კატეგორიის პროდუქციის მწარმოებელსა და ბაზარზე განმათავსებელს პასუხისმგებლობა ეკისრება არა მხოლოდ პროდუქტის წარმოებასა და რეალიზაციაზე, არამედ მისი გამოყენების შედეგად წარმოქმნილი ნარჩენის მართვაზეც. მგვ-ის ფარგლებში მწარმოებელმა/ბაზარზე განმათავსებელმა უნდა უზრუნველყოს პროდუქტის ისეთი ფორმით შექმნა და განთავსება, რომელიც ხელს შეუწყობს ნარჩენების წარმოქმნის შემცირებასა და გარემოზე უარყოფითი ზემოქმედების მინიმიზაციას, ხოლო პროდუქტისგან წარმოქმნილი ნარჩენების სეპარირებულ შეგროვებას, ტრანსპორტირებას, აღდგენასა და რეციკლირებას.

რას ნიშნავს „მწარმოებლის გაფართოებული ვალდებულება“

მწარმოებლის გაფართოებული ვალდებულება (მგვ) ნიშნავს პრინციპს:

თუ ბიზნესი აწარმოებს ან ბაზარზე ათავსებს ისეთ პროდუქტს, რომელიც გამოყენების შემდეგ **სპეციფიკურ ნარჩენად** იქცევა, ბიზნესს ეკისრება პასუხისმგებლობა ამ ნარჩენის მართვაზეც.

რა არის სპეციფიკური ნარჩენი?

სპეციფიკური ნარჩენი ეს არის ისეთი პროდუქტისგან წარმოქმნილი ნარჩენი, რომელიც თავისი მახასიათებლებისა და ფართო გავრცელების გამო, ნარჩენად გადაქცევის შემდეგ მართვის სპეციფიკური ზომების მიღებასა და მოვლას საჭიროებს (შეფუთვა, ზეთი, საბურავი, ძრავიანი სატრანსპორტო საშუალება, ბატარეა, აკუმულატორი, ელექტრო- და ელექტრონული მოწყობილობები და სხვა)

ანუ პასუხისმგებლობა არ მთავრდება პროდუქტის გაყიდვით.

მაგალითად, თუ კომპანია ბაზარზე ათავსებს მგვ-ს დაქვემდებარებულ პროდუქტს-სპეციფიკურ ნარჩენს, მას უნდა ჰქონდეს მექანიზმი, რომ ამ პროდუქტის ნარჩენი საბოლოოდ: შეგროვდეს → ტრანსპორტირდეს → აღდგეს/გადამუშავდეს → უსაფრთხოდ განთავსდეს.

რა ვალდებულება აქვს მწარმოებელს/ბაზარზე განმათავსებელს?

ნარჩენების მუხლი 9-ის მიხედვით, პასუხისმგებლობა რამდენიმე საკითხს მოიცავს:

1 პროდუქტი თავიდანვე უნდა იყოს უფრო „ეკოლოგიურად სუფთა“

მეწარმემ უნდა იზრუნოს, რომ პროდუქტი:

- ნაკლებ ზიანს აყენებდეს გარემოს;
- ნაკლებ ნარჩენს წარმოქმნიდეს;
- იყოს მრავალჯერადი გამოყენებისთვის ვარგისი, სადაც ეს შესაძლებელია;
- იყოს ტექნიკურად გამძლე;
- მისი ნარჩენის აღდგენა/რეციკლირება შესაძლებელი იყოს;
- ნარჩენის საბოლოო განთავსება უსაფრთხო იყოს.

კანონი ფაქტობრივად პროდუქტის დიზაინის ეტაპზევე აჩენს გარემოსდაცვით პასუხისმგებლობას. ანუ საუბარი მხოლოდ ნარჩენის გატანაზე არ არის — პროდუქტის შექმნისა და წარმოების ეტაპზეც არსებობს მოთხოვნა.

2 მეწარმეს, თუ ის აწარმოებს ან ბაზარზე ათავსებს ისეთ პროდუქტს, რომელიც სპეციფიკური ნარჩენი ხდება, ევალება უზრუნველყოს: **სეპარირებული შეგროვება + ტრანსპორტირება + აღდგენა/რეციკლირება + უსაფრთხო განთავსება.**

აღნიშნული შეიძლება განხორციელდეს ორი გზით:

- ინდივიდუალურად, კომპანიამ თავად შექმნას შესაბამისი მგვ ორგანიზაცია.
- კოლექტიურად, კომპანია შეუერთდეს მგვ-ის ორგანიზაციას, რომელიც ამ ყველაფერს მწარმოებლების სახელით ახორციელებს.

☞ პრაქტიკულად, განსაკუთრებით მცირე და საშუალო ბიზნესისთვის, კოლექტიური სისტემა უფრო მარტივი გზაა, რადგან კომპანიას ცალკე არ უწევს ნარჩენების შეგროვების, ლოგისტიკისა და რეციკლირების მთელი ინფრასტრუქტურის შექმნა.

3 სავალდებულო რეგისტრაცია - მგვ-ს დაქვემდებარებული მწარმოებელი პროდუქტის ბაზარზე განთავსებამდე უნდა დარეგისტრირდეს მგვ-ის ელექტრონულ რეესტრში.

თუ კომპანია გადაწყვეტს კოლექტიური სისტემით მუშაობას, მგვ-ის ორგანიზაციას ასევე აქვს მკაცრი ვალდებულებები:

მგვ ორგანიზაციამ:

- საქმიანობის დაწყებამდე უნდა მიიღოს ავტორიზაცია;
- ყოველწლიურად, 15 ნოემბრამდე, უნდა წარადგინოს მომდევნო წლის სამოქმედო გეგმა;
- ყოველი წლის შემდეგ, 30 აპრილამდე, უნდა წარადგინოს წლიური ანგარიში;
- უნდა უზრუნველყოს ნარჩენების შეგროვებისა და რეციკლირების დადგენილი მიზნების მიღწევა.

თუ მგვ-ს დაქვემდებარებული მწარმოებელი არ დარეგისტრირდა და მოთხოვნილი წესის მიხედვით არ განახორციელა ანგარიშგება, მოხდება მისი დაჯარიმება:

დარღვევა	ჯარიმა
მგვ-ის ორგანიზაციაში გაწევრების/ინდივიდუალური მგვ ორგანიზაციის შექმნის გარეშე საქმიანობა	5,000 ლარი
ელექტრონულ რეესტრში რეგისტრაციის გარეშე საქმიანობა	5,000 ლარი
ანგარიშგების მოთხოვნების დარღვევა/არასწორი ან არასრული ინფორმაცია	2,000 ლარი

ასევე, ჯარიმებს ითვალისწინებს მგვ-ის ორგანიზაციის შემდეგი დარღვევები:

დარღვევა	ჯარიმა
ადრიცხვის/ანგარიშგების მოთხოვნების დარღვევა	5,000 ლარი
რეგისტრაციის წესების დარღვევა	7,000 ლარი
სამოქმედო გეგმის დონისძიებების შეუსრულებლობა	7,000 ლარი
ავტორიზაციის გარეშე საქმიანობა	10,000 ლარი
შეთანხმებული სამოქმედო გეგმის არქონა	10,000 ლარი
ნარჩენების შეგროვების/რეციკლირების წლიური მიზნების მიუღწევლობა	20,000 ლარი
სხვა ტექნიკური მოთხოვნების დარღვევა	5,000 ლარი

კოდექსის მიხედვით დისტრიბუტორსაც უჩნდება ვალდებულება, შეამოწმოს თავისი მომწოდებელი. თუ დისტრიბუტორი ბაზარზე განათავსებს ისეთ პროდუქტს, რომლის მწარმოებელი:

- არ არის რეგისტრირებული მგვ-ის ელექტრონულ რეესტრში
- ან არ არის მგვ-ის ორგანიზაციის წევრი
- ან ინდივიდუალურად არ აქვს შექმნილი მგვ-ის სისტემა

დისტრიბუტორს ემუქრება 2,000 ლარის ჯარიმა.

ნარჩენი ზეთების მართვის ტექნიკური რეგლამენტი

რომელ ზეთებზე ვრცელდება რეგლამენტი?

რეგლამენტი ეხება საქართველოში ბაზარზე განთავსებულ **მინერალურ, სინთეტიკურ საპოხ და სხვა საწარმოო ზეთებს**, მათ შორის:

- ძრავის ზეთს;
- გადაცემათა კოლოფის ზეთს;
- საპოხ ზეთს;
- ტურბინის ზეთს;
- ჰიდრავლიკურ ზეთს;
- სხვა მსგავს ზეთებს.

მნიშვნელოვანი ისაა, რომ „მწარმოებელი“ აქ არ ნიშნავს მხოლოდ ქარხანას, რომელიც ზეთს ფიზიკურად აწარმოებს.

რეგლამენტის მიხედვით, **მწარმოებელია პირი, რომელიც ზეთს საქართველოს ბაზარზე პირველად ათავსებს**, მათ შორის იმპორტის გზით.

შესაბამისად: თუ კომპანია საქართველოში **ზეთის იმპორტირებას ახდენს და შემდეგ საქართველოში ყიდის**, მგვ-ის თვალსაზრისით ის შეიძლება ჩაითვალოს **მწარმოებლად**.

რეგლამენტის მიხედვით ბაზარზე განთავსება საკმაოდ ფართოდ არის განსაზღვრული. ეს არის პროდუქტის საქართველოში მომხმარებლისთვის მიწოდება ან ხელმისაწვდომობის უზრუნველყოფა ფასიანი ან უფასო ფორმით, მათ შორის **იმპორტი**.



თუ კომპანია ზეთს შემოიტანს საქართველოში შემდეგ ექსპორტზე გაიტანს და ამას საბაჟო დოკუმენტაცია ადასტურებს → ეს კონკრეტული ოპერაცია ბაზარზე განთავსებად არ ჩაითვლება. შესაბამისად ასეთი კომპანია არ ჩაითვლება მწარმოებლად.

✦ ტექნიკური რეგლამენტი არ ვრცელდება:

- ფიზიკური პირის (გარდა ინდივიდუალური მეწარმისა) მიერ შემოტანილ ზეთებზე;
- უცხო ქვეყნის სახელმწიფო ორგანოს ან/და საერთაშორისო ორგანიზაციის მიერ იმპორტში დეკლარირებულ ზეთებზე;
- ჰუმანიტარული დახმარების მიზნით ან გრანტის სახით იმპორტში დეკლარირებულ ზეთებზე;
- სახელმწიფო უწყების (საქართველოს სამინისტრო, სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულება ან საჯარო სამართლის იურიდიული პირი) მიერ იმპორტში დეკლარირებულ ზეთებზე.

მწარმოებელმა უნდა უზრუნველყოს, რომ გამოყენებული ზეთი:

შეგროვდეს → ტრანსპორტირდეს → დამუშავდეს → აღდგეს/რეგენერირდეს → ან, თუ ეს ტექნიკურად/ეკონომიკურად შეუძლებელია, უსაფრთხოდ განთავსდეს.

ამიტომ მგვ არის არა უბრალოდ რეგისტრაციის ვალდებულება, არამედ **ფინანსური და ორგანიზაციული პასუხისმგებლობა პროდუქტის მთელი სასიცოცხლო ციკლისა და შემდგომ ეტაპზეც.**

ყველა ზეთის მწარმოებელი ვალდებულია **პროდუქტის ბაზარზე განთავსებამდე დარეგისტრირდეს მგვ-ის ელექტრონულ რეესტრში.**

მხოლოდ დარეგისტრირება არ არის საკმარისი, რეგლამენტი პირდაპირ ამბობს, რომ ზეთის მწარმოებელს უფლება აქვს ბაზარზე განათავსოს ან იმპორტი განახორციელოს **მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ ის არის მგვ-ის ორგანიზაციის წევრი.** ან თუ მწარმოებელი კოლექტიურ ორგანიზაციას არ უერთდება, მას უწევს **ინდივიდუალური მგვ-ის ორგანიზაციის შექმნა და ავტორიზაცია.** როგორც მწარმოებლის მიერ ინდივიდუალურად, ასევე მწარმოებლების გაერთიანების შედეგად შექმნილი თითოეული მგვ-ის ორგანიზაცია უნდა **დარეგისტრირდეს არასამეწარმეო (არაკომერციული) იურიდიული პირის ორგანიზაციულ-სამართლებრივი ფორმით.**

კოლექტიური სქემა

რამდენიმე მწარმოებელი ქმნის ერთ მგვ-ის ორგანიზაციას. ორგანიზაცია შემდეგ უზრუნველყოფს:

- ნარჩენი ზეთების შეგროვებას;
- ტრანსპორტირებას;
- დამუშავებას;
- აღდგენას/რეგენერაციას;
- ანგარიშგებას;
- შესაბამისი მიზნების შესრულებას.

მწარმოებელი კი იხდის **რეციკლირების წინასწარ შენატანს.** მისი ოდენობა დაკავშირებულია იმასთან, **რამდენი ზეთი განათავსა მწარმოებელმა ბაზარზე.**

ამ თანხით უნდა დაფინანსდეს, მათ შორის:

- ნარჩენი ზეთის შეგროვება;
- ტრანსპორტირება;
- დამუშავება;
- ინფორმირება;
- მონაცემების შეგროვება და ანგარიშგება;
- მგვ-ის ორგანიზაციის ადმინისტრაციული ხარჯები.

შენატანი არ უნდა იყოს უბრალოდ თვითნებური გადასახადი. რეგლამენტი ითხოვს, რომ ხარჯები იყოს **გამჭვირვალე** და არ აღემატებოდეს ნარჩენების მართვის მომსახურების ხარჯეფექტიანად განხორციელებისთვის საჭირო ხარჯებს.

ასევე, შენატანის განსაზღვრისას გათვალისწინებული უნდა იყოს პროდუქტის მახასიათებლები, მისი აღდგენისა და რეციკლირების შესაძლებლობა და სახიფათო ნივთიერებების არსებობა.

ორმაგი გადახდისგან დაცვა - რეგლამენტი ითვალისწინებს, რომ თუ ნარჩენი ზეთები შეგროვდა ხმარებიდან ამოღებული ავტოსატრანსპორტო საშუალებების მართვის მგვ-ის ორგანიზაციის მიერ, მწარმოებელს **ორმაგი რეციკლირების წინასწარი შენატანის გადახდა არ უნდა დაეკისროს**.

ინდივიდუალური სქემა

მწარმოებელი ქმნის მგვ-ის ინდივიდუალურ სქემას და იღებს შესაბამისი ავტორიზაციას გარემოს ეროვნული სააგენტოსგან. ამ შემთხვევაში მას თავად უწევს სისტემის ორგანიზება.

მგვ შესაბამისობის სქემამ უნდა უზრუნველყოს ნარჩენების მართვის პროცესის შესაბამისობა რეგლამენტის მოთხოვნებთან და განსაზღვრული მიზნობრივი მაჩვენებლების მიღწევა.

როგორც მწარმოებლის მიერ ინდივიდუალურად, ასევე მწარმოებლების გაერთიანების შედეგად შექმნილი **თითოეული მგვ-ის ორგანიზაცია უნდა დარეგისტრირდეს არასამეწარმეო (არაკომერციული) იურიდიული პირის ორგანიზაციულ-სამართლებრივი ფორმით**. მწარმოებლის მგვ რეესტრში რეგისტრაცია დასტურდება მგვ რეესტრში მინიჭებული **უნიკალური კოდით**, ხოლო მგვ ორგანიზაციის წევრობა — **ხელშეკრულებით**.

რეგლამენტი ადგენს პირობას:

ინდივიდუალური მგვ-ის ორგანიზაციის მქონე მწარმოებლის ან კოლექტიური ორგანიზაციის წევრი მწარმოებლების **ჯამური ბაზრის წილი უნდა იყოს მთლიანი ბაზრის არანაკლებ 10%-ისა**. ანუ კოლექტიური მგვ-ის ორგანიზაციის შექმნას უბრალოდ რამდენიმე კომპანიის ფორმალურად გაერთიანება არ ჰყოფნის — ისინი ჯამურად უნდა წარმოადგენდნენ ბაზრის მინიმუმ **10%-ს**.

ანგარიშგების ვალდებულება — მეწარმემ ზუსტად უნდა იცოდეს რამდენი ზეთი განათავსა ბაზარზე. რეგლამენტი საკმაოდ დეტალურ აღრიცხვას ითვალისწინებს. რეესტრში ყოველთვიურად უნდა აისახოს ბაზარზე განთავსებული ზეთების:

- რაოდენობა;
- წონა;
- სახეობა.

ეს ინფორმაცია უნდა წარედგინოს **მომდევნო თვის 15 რიცხვამდე**.

ასევე ყოველწლიურად მომავალი წლის განმავლობაში ბაზარზე განსათავსებული ზეთების შესახებ ინფორმაცია უნდა წარედგინოს **15 ნოემბრამდე**.

რეგლამენტის მიხედვით საბაჟო დეპარტამენტს შეუძლია მიაწოდოს სააგენტოს ინფორმაცია მგვ-ის ორგანიზაციის წევრის მიერ იმპორტირებული ზეთების რაოდენობის შესახებ.

საბაჟოს შეუძლია იმპორტის დროს მოითხოვოს **მგვ-ის შესაბამისობის სქემაში მონაწილეობის დამადასტურებელი დოკუმენტაცია**. იმპორტიორისთვის ეს ნიშნავს ზეთის იმპორტამდე უნდა ჰქონდეს მოწესრიგებული:

- მგვ-ის რეგისტრაცია;
- მგვ-ის ორგანიზაციის წევრობა/ინდივიდუალური სქემა;
- შესაბამისი დამადასტურებელი დოკუმენტაცია.

დისტრიბუტორის პასუხისმგებლობა

დისტრიბუტორმა **არ უნდა განათავსოს ბაზარზე** ისეთი მწარმოებლის ზეთი, რომელიც:

- არ არის მგვ-ის რეესტრში რეგისტრირებული;
- არ არის მგვ-ის ორგანიზაციის წევრი;
- და არ აქვს ინდივიდუალური მგვ-ის ორგანიზაცია.

მომხმარებელსაც აქვს ვალდებულება

თუ მუნიციპალიტეტში არსებობს ნარჩენი ზეთის შეგროვების სისტემა, მომხმარებელმა ნარჩენი ზეთი უნდა მიიტანოს შესაბამის შეგროვების პუნქტში.

ხოლო ნარჩენი ზეთის წარმომქმნელმა იურიდიულმა პირმა იგი უნდა გადასცეს **უფლებამოსილ ნარჩენების შემგროვებელს**.

ამასთან, დისტრიბუტორმა მომხმარებელს უნდა მიაწოდოს ინფორმაცია, რომ ნარჩენი ზეთის ჩაბარება შესაძლებელია უსასყიდლოდ.

სად უნდა მოხდეს ნარჩენების შეგროვება?

რეგლამენტი ითვალისწინებს სპეციალურ **შეგროვების პუნქტებს**.

ისინი უნდა მოეწყოს ისეთ ადგილებში, სადაც ზეთების გამოცვლა ხდება, მათ შორის:

- ბენზინგასამართ/თხევადი საწვავის სადგურებში;
- ავტოსერვისებში;
- სამრეწველო ობიექტებში;
- პორტებში;
- აეროპორტებში;
- სხვა შესაბამის ობიექტებში.

შეგროვების პუნქტში უნდა იყოს სპეციალური კონტეინერი ან ავზი, რომელიც:

- დაცულია გაჟონვისგან;
- აღჭურვილია ხანძარსაწინააღმდეგო მოწყობილობით.

ნარჩენი ზეთების აღიცხვა

ნარჩენი ზეთების მართვაში ჩართული ოპერატორები ვალდებული არიან შეასრულონ აღრიცხვასა და დოკუმენტაციის წარმოებასთან დაკავშირებული მოთხოვნები:

1. ის ობიექტები, სადაც განთავსებულია შეგროვების პუნქტები, ვალდებული არიან აღრიცხონ:
 - შეგროვებული ნარჩენი ზეთების რაოდენობები;
 - შეგროვების პუნქტიდან შეგროვების ცენტრებში ან დამუშავების ობიექტებზე გადაცემული ნარჩენი ზეთების რაოდენობები, შეგროვების თარიღების, რაოდენობების, დანიშნულების ადგილის (შეგროვების ცენტრი ან დამუშავების ობიექტი) და შემგროვებლის შესახებ ინფორმაციის მითითებით;
2. შეგროვების ცენტრები ვალდებული არიან აღრიცხონ:
 - შეგროვების ცენტრში შეგროვებული ნარჩენი ზეთების რაოდენობები, მიღების თარიღების, მათი წარმოშობის, გადაცემული ზეთების რაოდენობებისა და შემგროვებლის შესახებ ინფორმაციის მითითებით;
 - შეგროვების ცენტრებიდან დამუშავების ობიექტებზე მიტანილი ნარჩენი ზეთების რაოდენობები, შეგროვების თარიღების, დანიშნულების ადგილის, შეგროვებული ზეთების რაოდენობისა და შემგროვებლის შესახებ ინფორმაციის მითითებით;
3. შემგროვებლები ვალდებული არიან აღრიცხონ შეგროვებული ნარჩენი ზეთების რაოდენობები, წარმომავლობისა და დანიშნულების ადგილის მითითებით;
4. დამუშავების ობიექტები ვალდებული არიან აღრიცხონ:
 - დამუშავების ობიექტებზე მიტანილი ნარჩენი ზეთების რაოდენობები მიღების თარიღების, მათი წარმომავლობის, რაოდენობებისა და გადამზადვის შესახებ ინფორმაციის მითითებით;
 - აღდგენილი ზეთების რაოდენობები

მიზნობრივი მაჩვენებლები

რეგლამენტი აღგენს ნარჩენი ზეთების აღდგენისა და რეგენერაციის მიზნობრივ მაჩვენებლებს

მაჩვენებელი	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032
აღდგენა	25%	30%	35%	40%	45%	50%	50%
ენერგიის აღდგენა	12%	15%	17%	20%	23%	25%	25%
რეგენერაცია	13%	15%	18%	20%	22%	25%	25%



ნარჩენი ზეთის რეგენერაცია – პროცესი, რომლის საშუალებითაც შესაძლებელია საბაზისო ზეთის მიღება ნარჩენი ზეთის გაწმენდით. კერძოდ, ნარჩენი ზეთიდან დამბინძურებლების, ჟანგვის პროდუქტებისა და მინარევების მოშორებით.



აღდგენა – საქმიანობა, რომლის ძირითადი შედეგია ნარჩენების სასარგებლო მიზნებისთვის გამოყენება იმ მასალების ჩანაცვლებით, რომლებიც სხვა პირობებში რაიმე ფუნქციის შესასრულებლად იქნებოდა გამოყენებული, აღდგენა ასევე მოიცავს მოიცავს რეციკლირებას.

აღდგენის ერთ-ერთი ფორმაა ენერგიის აღდგენა.

მგვ-ის ორგანიზაცია საკმაოდ მკაცრად კონტროლდება

მგვ-ის ორგანიზაციას სჭირდება **ავტორიზაცია სააგენტოსგან**. ავტორიზაცია მოქმედებს **6 წლის განმავლობაში**. ექვსწლიანი ვადის ამოწურვამდე, სულ მცირე, ექვსი თვით ადრე, სააგენტოში შეიტანოს განაცხადი ავტორიზაციის გაგრძელების თაობაზე.

ორგანიზაციამ ყოველწლიურად უნდა წარადგინოს სამოქმედო გეგმა მომავალი წლისთვის.

მასში უნდა იყოს:

- ღონისძიებები;
- მიზნები;
- ვადები;
- ბიუჯეტი;
- ხარჯები;
- საზოგადოების ინფორმირების ღონისძიებები.

წლიური ანგარიში უნდა წარედგინოს სააგენტოს **მომდევნო წლის 30 აპრილამდე** და მას უნდა ახლდეს **დამოუკიდებელი აუდიტის დასკვნა**.

მგვ-ის კოლექტიურმა ორგანიზაციამ საჯაროდ უნდა გამოაქვეყნოს, მათ შორის:

- ვინ არიან მისი წევრები;
- რა ოდენობის რეციკლირების წინასწარ შენატანს იხდიან წევრები;
- როგორ ხდება ოპერატორების შერჩევა;
- რა შედეგებს მიაღწია ნარჩენების აღდგენის/რეგენერაციის მიზნებში.

შესაბამისად, მგვ-ის ორგანიზაციის წევრ კომპანიებს შეუძლიათ შეაფასოს **როგორ იმართება მათი გადახდილი თანხა და რამდენად ეფექტიანად მუშაობს ორგანიზაცია**.

მგვ-ის ორგანიზაციას შეუძლია შექმნას **სარეზერვო ფონდი**, რომელიც გამოიყენება მხოლოდ გარკვეული შემთხვევებისთვის, მაგალითად:

- რეციკლირებადი მასალების უარყოფითი საბაზრო ფასის კომპენსაციისთვის;
- გაუთვალისწინებელი ხარჯების დასაფარად;
- მიზნობრივი მაჩვენებლების მისაღწევად.

ეს ნიშნავს, რომ მგვ-ის ფინანსური მოდელი ითვალისწინებს ბაზრის ფასების ცვლილებისა და სხვა გაუთვალისწინებელი ხარჯების რისკებს.

ნარჩენი ზეთების მართვასთან დაკავშირებით მწარმოებლის

გაფართოებული ვალდებულების ელექტრონული რეესტრის წარმოების წესი

ნარჩენი ზეთების მწარმოებლის გაფართოებული ვალდებულება მხოლოდ ზოგადი გარემოსდაცვითი ვალდებულება არ არის — მეწარმეს აქვს კონკრეტული ელექტრონული რეგისტრაციის, ყოველთვიური ანგარიშგებისა და მონაცემების განახლების ვალდებულებები.

თუ კომპანია საქართველოში ზეთს პირველად ათავსებს ბაზარზე მათ შორის, ახორციელებს ზეთის იმპორტს და შემდეგ საქართველოში ყიდის ვალდებულია:

- ზეთის ბაზარზე განთავსებამდე გაიაროს რეგისტრაცია მგვ რეესტრში;
- იყოს მგვ ორგანიზაციის წევრი ან ჰქონდეს შექმნილი ინდივიდუალური მგვ სქემა/ორგანიზაცია;
- ყოველთვიურად განაცხადოს რამდენი ზეთი განათავსა ბაზარზე;
- ინფორმაცია შეიტანოს მომდევნო თვის 15 რიცხვამდე;
- თუ კონკრეტულ თვეში საერთოდ არ გაუყიდა/არ განუთავსებია ზეთი ბაზარზე, მაინც წარადგინოს ნულოვანი დეკლარაცია;
- თუ შეიცვალა რეგისტრაციისას მითითებული ინფორმაცია, ეს ცვლილება ასახოს მომდევნო თვის 10 რიცხვამდე;
- ანგარიშგებაში დაშვებული შეცდომის გასწორება ერთჯერადად, მიმდინარე თვის 20 რიცხვამდე.

სად უნდა დარეგისტრირდეს მგვ ვალდებულების მქონე მეწარმე?

მგვ რეესტრში რეგისტრაცია ხდება ელექტრონული ფორმის (ზეთების მწარმოებლების მგვ რეესტრში რეგისტრაციის, ინფორმაციის განახლების და რეგისტრაციის გაუქმების ფორმა)შევსებით, ვებგვერდზე: waste.mepa.gov.ge

როდესაც ინფორმაცია სრულად არის შეტანილი, მეწარმეს ენიჭება უნიკალური კოდი. ეს კოდი ფაქტობრივად ადასტურებს, რომ მეწარმე მგვ რეესტრში რეგისტრირებულია. რეგისტრაცია დასტურდება ამონაწერით მწარმოებლის გაფართოებული ვალდებულების ელექტრონული რეესტრიდან.

მეწარმე პასუხისმგებელია სარეგისტრაციო ფორმაში წარმოდგენილი ინფორმაციის სისწორეზე.

რეგისტრაციის გაუქმება

თუ კომპანია აღარ ათავსებს ზეთს ბაზარზე, მას შეუძლია მგვ რეესტრში რეგისტრაციის გაუქმება. ანუ თუ ბიზნესი მთლიანად წყვეტს შესაბამის საქმიანობას, რეგისტრაცია ავტომატურად მუდმივად არ უნდა დარჩეს აქტიური.

მაგრამ საქმიანობის დროებითი შეჩერება და საქმიანობის საბოლოოდ შეწყვეტა ერთმანეთისგან განსხვავდება — ამიტომ რეგისტრაციის გაუქმების გადაწყვეტილება რეალურ ბიზნეს-სტატუსს უნდა შეესაბამებოდეს.

ანგარიშგება მეწარმის სახელით

ელექტრონული რეესტრის წარმოების წესი მეწარმეს აძლევს უფლებას, მგვ ორგანიზაციას მიანიჭოს უფლებამოსილება, რომ მისი სახელით განახორციელოს ანგარიშგება მწარმოებლების მიერ ბაზარზე განთავსებული ზეთების ყოველთვიური ანგარიშგების ფორმის შევსებით.

ეს ბიზნესისთვის საკმაოდ პრაქტიკული შესაძლებლობაა.

მაგალითად:

იმპორტიორი → გადასცემს მონაცემებს მგვ ორგანიზაციას → მგვ ორგანიზაცია აკეთებს რეესტრში ანგარიშგებას.

ამ შემთხვევაში მნიშვნელოვანია ხელშეკრულებით მკაფიოდ განისაზღვროს:

- ვინ აგროვებს მონაცემებს;
- ვინ ამოწმებს მათ;
- ვინ შეაქვს რეესტრში;
- ვინ არის პასუხისმგებელი შეცდომაზე;
- რა ვადაში გადასცემს კომპანია ინფორმაციას მგვ ორგანიზაციას.

რეესტრში განთავსებული ინფორმაციის საჯაროობა

საჯაროა:

- საქართველოში წლის განმავლობაში ბაზარზე განთავსებული ზეთების ჯამური რაოდენობა და წონა;
- მგვ ორგანიზაციების სია;
- მგვ ორგანიზაციების წევრების სია.

თუმცა:

კონკრეტული კომპანიის მიერ ბაზარზე განთავსებული ზეთის რაოდენობა საჯარო არ არის.

ეს საკმაოდ მნიშვნელოვანია ბიზნესისთვის, რადგან ინდივიდუალური კომპანიის კომერციული ინფორმაციის დაცულია.

ვინ მართავს რეესტრს?

რეესტრს ადმინისტრირებას ახორციელებს გარემოს ეროვნული სააგენტო.

ეს ნიშნავს, რომ სააგენტო:

- იღებს მეწარმის მიერ წარდგენილ ინფორმაციას;
- ამუშავებს მონაცემებს;
- აანალიზებს მათ;
- ახორციელებს მონიტორინგს;
- ამზადებს ანგარიშებს.

საბურავების ნარჩენების მართვის შესახებ ტექნიკური რეგლამენტი

ვის ეხება რეგლამენტი?

საბურავების იმპორტიორს/მწარმოებელს, დისტრიბუტორს, საბურავების შემცვლელს/შემკეთებელს, ან სხვა ოპერატორს.

რეგლამენტში „მწარმოებელი“ ნიშნავს არა მხოლოდ საქართველოში საბურავის დამამზადებელს, არამედ პირს, რომელიც საბურავს, მათ შორის ავტომობილში არსებულს, ან გამოყენებულ საბურავს პირველად ათავსებს საქართველოს ბაზარზე. „ბაზარზე განთავსება“ მოიცავს იმპორტსაც.

ტექნიკური რეგლამენტი არ ვრცელდება:

- ველოსიპედების საბურავებზე და ისეთ საბურავებზე, რომელთა გარე დიამეტრი 1400 მმ-ს აღემატება;
- ფიზიკური პირის (გარდა ინდივიდუალური მეწარმისა) მიერ შემოტანილ საბურავებზე;
- უცხო ქვეყნის სახელმწიფო ორგანოს ან/და საერთაშორისო ორგანიზაციის მიერ იმპორტში დეკლარირებულ საბურავებზე;
- ჰუმანიტარული მიზნით ან გრანტის სახით იმპორტში დეკლარირებულ საბურავებზე;

საბურავების ყველა მწარმოებელი ვალდებულია საბურავის ბაზარზე განთავსებამდე დარეგისტრირდეს მწარმოებლის გაფართოებული ვალდებულებების (მგვ) ელექტრონულ რეესტრში. რეესტრში, მათ შორის, უნდა მიეთითოს:

- კომპანიის/ინდივიდუალური მეწარმის დასახელება/სახელი და გვარი;
- საიდენტიფიკაციო კოდი;
- საკონტაქტო ინფორმაცია;
- საქმიანობის სახე;
- ეკონომიკურ საქმიანობათა რეესტრის კოდი;
- საქართველოში ბაზარზე განთავსებული საბურავების რაოდენობა/წონა;
- საბურავების სახეობა — **ახალი, მეორადი, აღდგენილი.**

ყოველთვიური მონაცემები

მწარმოებელმა რეესტრში უნდა შეიტანოს ინფორმაცია წინა თვეში ბაზარზე განთავსებული საბურავების შესახებ, წონისა და სახეობების მიხედვით, მომდევნო თვის 15 რიცხვამდე.

ასევე, ყოველწლიურად, **15 ნოემბრამდე**, უნდა მიაწოდოს ინფორმაცია მომდევნო წელს ბაზარზე განსათავსებლად დაგეგმილი საბურავების შესახებ.

რეგლამენტი პირდაპირ ამბობს, რომ მწარმოებელს შეუძლია საბურავების **ბაზარზე განთავსება ან იმპორტი მხოლოდ იმ შემთხვევაში**, თუ იგი არის მგვ-ის ორგანიზაციის წევრი.

ამასთან, იმპორტისას საბაჟო დეპარტამენტი უფლებამოსილია მოითხოვოს **მგვ-ის შესაბამისობის სქემაში მონაწილეობის დამადასტურებელი დოკუმენტი**.

როგორც ნარჩენი ზეთების შემთხვევაში, მწარმოებელს აქვს ორი შესაძლებლობა:

● შეუერთდეს მწარმოებლებთან შექმნილ მგვ-ის ორგანიზაციას- **კოლექტიური სქემა**

ამ შემთხვევაში, ნარჩენების შეგროვებას, ტრანსპორტირებას, დამუშავებასა და რეციკლირებას ორგანიზაცია უზრუნველყოფს.

მწარმოებელი იხდის რეციკლირების წინასწარ შენატანს თავისი ბაზარზე განთავსებული საბურავების წილის შესაბამისად.

● თუ არ უერთდება მწარმოებლების გაერთიანების მიერ შექმნილ მგვ-ის ორგანიზაციას, მას ევალება ინდივიდუალური მგვ-ის სქემის შექმნა და სააგენტოსთვის ავტორიზაციის მისაღებად განაცხადის წარდგენა - **ინდივიდუალური სქემა**.

თუ მეწარმე მგვ-ის ორგანიზაციას უერთდება — რა უჯდება?

მთავარი ფინანსური ვალდებულებაა **რეციკლირების წინასწარი შენატანი**.

მისი ოდენობა განისაზღვრება მგვ-ის ორგანიზაციის მიერ და უნდა ფარავდეს, მათ შორის:

- გამოყენებული საბურავების შეგროვებას;
- ტრანსპორტირებას;
- დამუშავებას;
- მომხმარებლების/ნარჩენების მფლობელების ინფორმირებას;
- მონაცემების შეგროვებასა და ანგარიშგებას;
- მგვ-ის ორგანიზაციის ადმინისტრაციულ ხარჯებს.

ამასთან, ორგანიზაციის ხარჯები წევრებს შორის **ღიად უნდა განისაზღვროს** და არ უნდა აღემატებოდეს ნარჩენების მართვის მომსახურების ხარჯეფექტიანად განხორციელებისთვის საჭირო ხარჯებს.

მგვ-ის ორგანიზაციის წევრობა ხელშეკრულებით ფორმდება

მეწარმესა და მგვ-ის ორგანიზაციას შორის იდება ხელშეკრულება. ეს ხელშეკრულება არის მგვ-ის ორგანიზაციაში წევრობის დამადასტურებელი დოკუმენტი და ის ელექტრონულად იტვირთება მგვ-ის რეესტრში.

● მნიშვნელოვანია:

- მწარმოებელი შეიძლება იყოს **მხოლოდ ერთი მგვ-ის ორგანიზაციის წევრი**;
- წევრობის შეწყვეტა შესაძლებელია მხოლოდ საანგარიშო პერიოდის დასრულებისას და ურთიერთანგარიშსწორების შემდეგ.

დისტრიბუტორი კომპანიის ვალდებულება

თუ კომპანია არის დისტრიბუტორი, მასაც აქვს მნიშვნელოვანი ვალდებულება. დისტრიბუტორმა არ უნდა განათავსოს ბაზარზე ისეთი მწარმოებლის საბურავი, რომელიც:

- არ არის რეგისტრირებული მგვ-ის რეესტრში;
- არ არის მგვ-ის ორგანიზაციის წევრი;
- ან არ აქვს შექმნილი ინდივიდუალური მგვ-ის ორგანიზაცია.

თუ მეწარმე საბურავებს ცვლის ან არემონტებს

მაგალითად საბურავების სერვისები, ატოსახელოსნოები, ვულკანიზაციები და მსგავსი ობიექტები. რეგლამენტის მიხედვით, გამოყენებული საბურავების მომხმარებლისგან მიღება ხორციელდება **შეგროვების პუნქტებში**, რომლებიც ძირითადად ეწყობა იმ ადგილებში, სადაც ხდება საბურავების:

- გამოცვლა;
- შეკეთება;
- ტექნიკური მომსახურება.

ანუ საბურავების სერვისის ობიექტი შეიძლება იყოს **შეგროვების პუნქტი**. ასეთ შემთხვევაში მას ეხება:

- **სახანძრო უსაფრთხოება** - შეგროვების პუნქტში დაცული უნდა იყოს სახანძრო უსაფრთხოების ნორმები.
- **საბურავების აღრიცხვა**- უნდა აღირიცხოს რამდენი გამოყენებული საბურავი შეგროვდა; შეგროვების პუნქტიდან შეგროვების ცენტრებში ან დამუშავების ობიექტებზე გადაცემული გამოყენებული საბურავების რაოდენობები, შეგროვების თარიღების, რაოდენობების, დანიშნულების ადგილის (შეგროვების ცენტრი ან დამუშავების ობიექტი) და შემგროვებლის შესახებ ინფორმაციის მითითებით;

ეს ინფორმაცია/დოკუმენტაცია ნებისმიერ დროს უნდა იყოს ხელმისაწვდომი გარემოს ეროვნული სააგენტოსთვის შემოწმების მიზნით.

თუ ობიექტი არის საბურავების შეგროვების პუნქტი, მომხმარებელს უნდა აცნობოს, რომ შეძენის ადგილზე შესაძლებელია **გამოყენებული საბურავების უსასყიდლოდ ჩაბარება**.

აღრიცხვის ვალდებულება ასევე აქვთ:

შეგროვების ცენტრებს რომლებმაც უნდა აღრიცხოთ:

- შეგროვების ცენტრში შეგროვებული გამოყენებული საბურავების რაოდენობები, მიღების თარიღების, მათი წარმოშობის, გადაცემული საბურავების რაოდენობებისა და შემგროვებლის შესახებ ინფორმაციის მითითებით;
- შეგროვების ცენტრიდან დამუშავების ობიექტებზე მიტანილი გამოყენებული საბურავების რაოდენობები შეგროვების თარიღების, დანიშნულების ადგილის, შეგროვებული საბურავების რაოდენობისა და შემგროვებლის შესახებ ინფორმაციის მითითებით.

დამუშავების ობიექტებს, რომლებიც ვალდებული არიან, აღრიცხონ:

- დამუშავების ობიექტებზე მიტანილი გამოყენებული საბურავების რაოდენობები, მიღების თარიღების, მათი წარმომავლობის, რაოდენობებისა და გადამზიდავის შესახებ ინფორმაციის მითითებით;
- აღდგენილი გამოყენებული საბურავების რაოდენობები.

იურიდიულ პირებსაც აქვთ ვალდებულება

თუ ბიზნესი უბრალოდ **საბურავების მომხმარებელია** — მაგალითად, სატრანსპორტო კომპანია, სამშენებლო კომპანია, საწარმო და ა.შ. — და მის საქმიანობაში წარმოიქმნება საბურავის ნარჩენი, რეგლამენტი ადგენს, რომ იურიდიული პირები და სახელმწიფო ორგანიზაციები ვალდებული არიან საბურავების ნარჩენები **გადასცენ შესაბამის უფლებამოსილ ნარჩენების შემგროვებლებს**.

ეს ნიშნავს, რომ კომპანიამ ძველი საბურავები არ უნდა:

- დატოვოს შემთხვევით ტერიტორიაზე;
- გადასცეს უცნობ პირს;
- განათავსოს ჩვეულებრივ ნაგავსაყრელზე;
- დაწვას თვითნებურად.

უნდა ჰქონდეს მათი უფლებამოსილ შემგროვებელზე გადაცემის პრაქტიკა.

მიზნობრივი მაჩვენებლები

რეგლამენტი ადგენს ეტაპობრივ მიზნობრივ მაჩვენებლებს.

მაჩვენებელი	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032
აღდგენა	35%	40%	45%	50%	55%	60%	65%
ენერგიის აღდგენა	18%	20%	23%	25%	27%	30%	32%
რეციკლირება პროტექტორის აღდგენა	17%	20%	22%	25%	28%	30%	33%

ეს მაჩვენებლები უშუალოდ ცალკეულ მეწარმის შესასრულებელი არ არის, ეს არის მგვ-ის შესაბამისობის სისტემის/ორგანიზაციის მიზნობრივი ვალდებულება, რომლის შესრულებაშიც მწარმოებელი მონაწილეობს თავისი სქემის მეშვეობით.

საბურავების ნარჩენების მართვასთან დაკავშირებით მწარმოებლის გაფართოებული ვალდებულების ელექტრონული რეესტრის წარმოების წესი

ახალი მწარმოებელი ვალდებულია (თუ მეწარმეს მგვ-ს რეგისტრაციის ვალდებულება წარმოეშვა 2022 წლის 1 ივნისის შემდეგ), საბურავის ბაზარზე განთავსებამდე გაიაროს რეგისტრაცია მგვ რეესტრში და ყოველთვიური ანგარიშგება ბაზარზე განთავსებული საბურავების შესახებ

რეგისტრაციისა და ანგარიშგების დროს საბურავების სახეობა უნდა იყოს სწორად იდენტიფიცირებული.

მაგალითად, ერთმანეთისგან უნდა განასხვავონ:

- ახალი საბურავი;
- მეორადი საბურავი;
- აღდგენილი საბურავი.

მეორადი საბურავი

ეს არის ექსპლუატაციაში ნამყოფი საბურავი, რომლის გამოყენება ჯერ კიდევ შესაძლებელია თავდაპირველი დანიშნულებით.

აღდგენილი საბურავი

ეს არის ექსპლუატაციაში ნამყოფი საბურავი, რომელსაც პროტექტორი აქვს აღდგენილი და ამის შედეგად კვლავ მიიღება გამოსაყენებელი საბურავი.

რეგისტრაცია ხდება ელექტრონულად, მგვ რეესტრის სისტემაში, ვებ გვერდზე <https://waste.mepa.gov.ge>

მწარმოებელი რეგისტრაციის მიზნით ავსებს ფორმას - საბურავების მწარმოებლების მგვ რეესტრში რეგისტრაციის, ინფორმაციის განახლების და რეგისტრაციის გაუქმების ფორმა

რეგისტრაციის შემდეგ მეწარმეს ენიჭება უნიკალური კოდი და ითვლება დარეგისტრირებულად. რეგისტრაცია დასტურდება შესაბამისი ამონაწერით - ამონაწერი მწარმოებლის გაფართოებული ვალდებულების ელექტრონული რეესტრიდან.

თუ შეიცვალა რეგისტრაციის დროს მითითებული ინფორმაცია, მეწარმემ ცვლილება უნდა ასახოს მგვ რეესტრში მომდევნო თვის 10 რიცხვამდე

მეწარმე პასუხისმგებელია სარეგისტრაციო ფორმაში წარმოდგენილი ინფორმაციის სისწორეზე.

მეწარმეს შეუძლია მგვ რეესტრში რეგისტრაციის გაუქმება, თუ იგი წყვეტს მგვ-ს დაქვემდებარებული პროდუქტის — საბურავების — ბაზარზე განთავსებას.

ანგარიშგება საბურავების შესახებ

ანგარიშგება ყოველთვიურია, მეწარმემ უნდა წარადგინოს ინფორმაცია ბაზარზე განთავსებული საბურავების შესახებ - მწარმოებლების მიერ ბაზარზე განთავსებული საბურავების ყოველთვიური ანგარიშგების ფორმის შევსების გზით, ყოველი მომდევნო თვის 15 რიცხვამდე.

თუ კონკრეტულ თვეში ბაზარზე **0 საბურავი** განთავსდა, ანგარიშგება მაინც უნდა გაკეთდეს, ნულოვანი რაოდენობის მითითებით.

მეწარმეს აქვს ანგარიშგების ორი ვარიანტი: 1.თავად შეავსოს ყოველთვიური ინფორმაცია ან 2. უფლებამოსილება მისცეს მგვ ორგანიზაციას და ანგარიშგება მის ნაცვლად ორგანიზაციამ განახორციელოს.

თუ მეწარმემ ანგარიშგებაში შეცდომა აღმოაჩინა, შესაძლებელია მისი შესწორება, მაგრამ **შესწორება შესაძლებელია მხოლოდ ერთხელ**. შესწორების შეტანა უნდა მოხდეს **მიმდინარე თვის 20 რიცხვამდე**.

რეესტრში განთავსებული ინფორმაციის საჯაროობა

რეესტრიდან საჯაროდ გამოქვეყნდება:

- წლის განმავლობაში ბაზარზე განთავსებული საბურავების ჯამური რაოდენობა;
- მათი ჯამური წონა;
- მგვ ორგანიზაციების სია;
- მგვ ორგანიზაციების წევრების სია.

არ არის საჯარო:

კონკრეტული მწარმოებლის მიერ ბაზარზე განთავსებული საბურავების ინფორმაცია.

ვინ მართავს რეესტრს?

რეესტრს ადმინისტრირებას ახორციელებს გარემოს ეროვნული სააგენტო.

ეს ნიშნავს, რომ სააგენტო:

- იღებს მეწარმის მიერ წარდგენილ ინფორმაციას;
- ამუშავებს მონაცემებს;
- აანალიზებს მათ;
- ახორციელებს მონიტორინგს;
- ამზადებს ანგარიშებს.

2026 წლის 1 სექტემბრის მდგომარეობით ძალაში შესული კანონქვემდებარე ნორმატიული აქტები

წყლის გამოყენების სახელმწიფო აღრიცხვის წარმოების წესის დამტკიცების შესახებ საქართველოს გარემოს დაცვისა და სოფლის მეურნეობის მინისტრის ბრძანება

ტექნიკური რეგლამენტის – ზედაპირული წყლის ობიექტებში ურბანული და სამრეწველო ჩამდინარე წყლების ჩაშვების პირობების დამტკიცების თაობაზე საქართველოს მთავრობის დადგენილება

ტექნიკური რეგლამენტის – წყალარინების (საკანალიზაციო) სისტემაში ჩამდინარე წყლის ჩაშვებისა და მიღების პირობებისა და დამაბინძურებელ ნივთიერებათა ზღვრულად დასაშვები ნორმების დამტკიცების თაობაზე საქართველოს მთავრობის დადგენილება

სტექნიკური რეგლამენტის – მიწისქვეშა მტკნარი სასმელი წყლის მოპოვების მიზნით ჭაბურღილების აღრიცხვის წესის დამტკიცების შესახებ საქართველოს მთავრობის დადგენილება

2026 წლის 1 სექტემბრის გარემოს დაცვის სფეროში მოქმედ კანონმდებლობაში შესული ცვლილებები

2026 წლის 1 სექტემბრიდან ამოქმედდა სამრეწველო ემისიების შესახებ საქართველოს კანონის პირველი–29-ე მუხლები და I–III დანართები.

2026 წლის 1 სექტემბრიდან ამ კანონის I დანართით გათვალისწინებული დაგეგმილი საქმიანობა დაექვემდებარა ინტეგრირებულ გარემოსდაცვით ნებართვას.